

PE RUGUL CLIPEI CARE SE DESTRAMĂ

Gavriil Stiharul

Mai arde-n ochiul care mâine va plânge,
în sărutul care încă te-nșală,
în zbuciumul macilor din altă vară,
în raza lunii care-n zori n-ajunge.

Căci amintirile au trupul fierbinte
și toate vin să-ți fure din odihnă,
și, cu firave raze de lumină,
biciuiesc neroadele cuvinte.

Dar nu căta la cântecul de moarte
sub cerul toamnei înlăcrimat de ploi,
când ne vom stinge-n cel din urmă ceas din noi
ca licuricii într-un rest de noapte.